

عنوان مقاله:

بررسی طرح های جامع شهری در ایران با تاکید بر تحقق پذیری آنها

محل انتشار:

همایش بین المللی افق های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی و مدیریت فرهنگی شهرها (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهره آزادفلاح - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران، مدرس دانشگاه پیام نور استان البرز

الهام افتخاری - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور استان البرز

فوزان امیری - عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور میناب

کیوان درخشان - کارشناس ارشد علوم اجتماعی مدرس دانشگاه پیام نور استان البرز

خلاصه مقاله:

مشکلات ناشی از رشد جمعیت و در پی آن گسترش نامنظم و بی قاعده مراکز سکونت و فعالیت بویژه در شهرها باعث شد تا اندیشه طرح هایی برای برنامه ریزی توسعه پایدار سکونتگاه ها و مدیریت خردمندانه سرزمین در سال های گذشته مطرح شود. طرح جامع شهری از طرح های شهری رایج در ایران می باشد که تقریباً برای همه شهرهای ایران تهیه شده اند طرح های جامع، طرح های فراگیرند که برای نظم و نسق بخشیدن به عرصه های شهری و تعریف خطوط کلی توسعه، پس از بررسی وضعیت موجود و نیاز سنجی های متناسب، ارزیابی قدرت عمل مولفه های تاثیر گذار و همچنین با آینده نگری واقع بینانه براساس افق های زمانی برای شهرها تهیه می شوند. هدف عمده طرح های جامع، ایجاد نظم فضایی در شهر است بدین سبب نه تنها خود شهر بلکه منطقه آن نیز مورد توجه و مطالعه قرار می گیرد. روش پژوهش در این مقاله توصیفی - تحلیلی و با استفاده از اسناد کتابخانه ای بوده است. هدف از مقاله حاضر بررسی میزان تحقق پذیری طرح های جامع شهری در ایران می باشد. بررسی ها حاکی از آن است که علاوه بر آثار مثبت و منفی طرح های جامع، این طرح ها به بخش قابل توجهی از اهداف خود دست نیافته اند. از جمله راهکارهایی که ارائه می گردد عبارتند از: اصلاح نظام برنامه ریزی کشور از روند متمرکز به غیر متمرکز، ترسیم سیاست های کلان در زمینه آمایشی، همکاری بین وزارتخانه ها در زمینه تهیه طرح ها و اجرای آنها، تهیه طرح های موضوعی.

کلمات کلیدی:

طرح جامع شهری، تحقق پذیری، توسعه پایدار، رشد جمعیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/567683>

